

fordi Skatterne, som Forslaget nu er formet, ville blive alt for høje. Jeg vil ydermere gøre opmærksom paa, at Opholdskommunen ogsaa har Forpligtelser over for den paagældende Person, som Erhvervskommunen ikke har. Det kan meget godt ske, at den samme Person, som har dette Erhverv i en anden Kommune, kan komme til at trænge baade paa den ene og den anden Maade til Understøttelse, men det bliver da Opholdskommunen og ikke Erhvervskommunen, det kommer til at hvile paa. Jeg tror ikke, man kan komme til nogen retfærdig Ordning af dette Forhold, uden at man deler lige imellem Opholds- og Erhvervskommunen, saaledes at hver oppebærer Halvdelen af Skatten.

Jeg gaar derefter over til den Ændring, som findes under Nr. 5, og som jeg henregner til det andet Afsnit af de Formaal, som jeg ønskede at naa ved disse mine Ændringsforslag. Jeg paaviste under 1ste Behandling, at det var et uhyre Arbejde, man nu vilde paalægge Kommunerne. Dette blev yderligere accentueret af det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) under det andet Foredrag, som han holdt under denne Sags 1ste Behandling. Jeg tror, at alle de Medlemmer her, som have med kommunale Sager at gøre, ved nøjere Eftertanke ville give os Ret i, at det er et betydeligt Arbejde, man her lægger paa de ulønnede Sogneraadsmlemmer, og de maa derfor ogsaa kunne være enige i, at man bør søge at gøre dette Arbejde saa let som muligt. Et godt Fremskridt i den Henseende tror jeg, man vil naa ved at sørge for, at de 2 Ligninger kunne foretages paa en Gang, saaledes at den kommunale Ligning og Ligningen af Indkomst- og Formueskat til Staten kunne foregaa i samme Maaned. Derved vil Arbejdet omtrent kunne indskrænkes til det samme som ved Foretagelsen af en Ligning. Naar man har faaet en Mands Formueforhold frem, drøftet dem, søgt Oplysninger derom, og saa sætter ham i Indkomstskat, vil det være let at ansætte den kommunale Skat med det samme. Men skal man have Sagen frem baade i December og Marts, saa er en hel Del af, hvad man en Gang havde faaet frem, gaaet ud af Hukommelsen, og man skal saa gøre hele Arbejdet om igen. Mit Ændringsforslag under Nr. 5 angaar den Del af Landkommunalloven, som det vil blive nødvendigt at rette. Landkommunernes Regnskabsaar maa da begynde den 1ste April og ende den 31te Marts. Det kan synes at være en noget radikal Frem-

gangsmaade saaledes at røre ved denne Lov, men jeg tror ikke, at den er irrationel. Man vil derved kun bringe Sognekommunernes Regnskabsaar i Overensstemmelse med Statens og Amtskommunernes. Jeg ved meget vel, at naar disse Ændringer vedtages, bliver det nødvendigt i Konsekvens deraf at foretage lignende Ændringer i Købstadkommunalloven. Naar jeg ikke har fremsat Ændringsforslag derom, er det, fordi det egentlig er en Formsag. Saadanne Ændringer kunne, hvis Tanken i mine Forslag finder Tilslutning, vedtages ved 3dje Behandling. Jeg har blot søgt at vække Opmærksomhed for Sagen, og jeg haaber, at ærede Medlemmer, der med mig mene, at man ikke skal gøre Sogneraadsmlemmernes Arbejde mere byrdefuldt end nødvendigt, ville kunne stemme for mit Forslag. Ændringsforslaget Nr. 6 er afhængigt af Ændringsforslaget Nr. 5. Da jeg har anset det for rigtigt at give disse Ændringer til Landkommunallovens §§ 20, 25 og 28 Plads som § 19, maa de øvrige Paragrafnummere forskydes i Rækken.

Jeg kommer derefter til det Afsnit, der indeholdes i §§ 20—21, og som bærer til Overskrift Hartkornsskatternes Fiksering. Det er efter min Mening et fuldstændig misvisende Navn paa disse Paragraffer, thi der er deri ikke Tale om nogen Fiksering, og man bør ikke give dem en Betegnelse, der ikke svarer til Indholdet. Jeg har tilladt mig at foreslaa at kalde dem Hartkornsskattens Begrænsning. Slutningen af Lovforslagets § 20 er affattet saa uklart, at en Berigtigelse deraf turde være paa sin Plads. Hensigten med denne Paragraf er jo, at man vil sørge for, at Hartkornet ikke bliver yderligere bebyrdet ved senere Bestemmelser, derved at Sogneraadet tager Beslutning om at lægge en større Del af Forholdstallet paa Hartkornet og en mindre Del paa Formue og Lejlighed. Der staar derfor i § 20: „Bestemmelserne i Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6te Juli 1867 § 18 forandres derhen, at Sogneraadet fremtidig uden Amtsraadets Samtykke kan bestemme Forholdstallet mellem Ligningen i Kommunen henholdsvis paa Hartkorn og paa Formue og Lejlighed, dog med Iagttagelse af, at Ligningen paa Hartkornet ikke fremtidig maa forhøjes ud over, hvad den udgør ved denne Lovs Ikrafttræden, uden at saadan Forhøjelse er vedtagen med absolut Flertal af Sogneraadets Medlemmer og med mindst to Trediedele af de afgivne Stemmer, og Amtsradet dertil giver sit Samtykke.“